

DEN NORSKE KIRKE

Domprosten i Tromsø

Det kongelige Fornyings- Administrasjons- og Kirkedepartement
Postboks 8004 Dep
0030 OSLO

Tromsø 15.11.2011

HØRING OM ELEKTRONISK REGISTRERING AV KIRKELIGE HANDLINGER.

Takk for tilsendt materiale om planlagte endringer i forskrift om DnKs medlemsregister, og overgang til elektronisk kirkebok.

Jeg har disse merknadene:

-Med de nye endringsforslagene gjennomføres formelt et regimeskifte som i praksis allerede har funnet sted de fleste steder: De siste år er kirkelige handlinger i sin helhet registrert elektronisk i nesten alle sogn i Den norske Kirke. Å legge om til et elektronisk register vil gi et mye mer fleksibelt verktøy, som kan brukes på en mye mer aktiv måte enn i dag. Det er fint. Det er også helt rimelig at den som utfører den kirkelige handlingen(= soknepresten), har ansvaret for å skaffe fram opplysningene til kirkebokfører, og fint at det poengteres så klart.

-Dermed lar kanskje ordningen seg innføre med så knapp frist, men slik teksten nå framstår, er det ikke tydelig nok hvem som videre har ansvaret for registeret:

- Det er nok det beste å kjøre et parallelt løp med elektroniske kirkebøker og de gamle på papir, f eks i en femårsperiode; her er det viktig å være sikker på at man har orden i sakene før man slutter med papir, både i forhold til lagringsbestandighet og vern mot andre typer ødeleggelser.
- Hele ansvaret for ajourføring og vedlikehold flyttes nå fra sogneprest/kirkebokfører til Kirkemøtet, - men i praksis til fellesrådene, som nå blir de registeransvarlige, og i praksis får ansvaret for kvalitetssikring og vedlikehold. Har Kirkerådet og departement kontroll på at alle norske fellesråd har den kompetanse og det utstyr som skal til for å gjøre dette pr 1.1.2012?
- -Hittil har biskopen gjennomgått kirkebøkene ved visitas; skal det fortsatt reguleres en kontroll-funksjon i forhold til orden i registreringene?
- -Hvilken tjenestevei skal finnes for evt klagesaker ?

-Kirkelige handlinger knyttes til medlemsregisteret. Høringsdokumentet påpeker at det for noen utføres kirkelige handlinger som ikke blir registrert; f eks vil det gjelde utenlandske statsborgere som blir døpt i Norge. Vi har i den siste tid sett saker med konvertitter som har

blitt døpt i Norge og hvor norske innvandringsmyndigheter problematiserer deres tro. Vi må ikke komme i en situasjon hvor deres dåp ikke kan bekreftes av andre enn den som døyte dem. Disse handlingene må registreres på et skikkelig vis – og ikke bare i et lokalt register: de må kunne få en dåpsattest på et annet sted i landet.

-I Tromsø domprosti er det fremdeles en del barn som blir hjemmedøpt, med påfølgende stadfestelse i kirke på foreldres hjemsted. «Del 2» av dåpen blir nesten alltid holdt et annet sted enn dåpsbarnets bostedssogn. Formelt blir dette registrert som nøddåp. Vi er avhengige av at dåpsregisteret fremdeles utformes slik at det finnes en mulighet for å legge inn dato for stadfestelse av hjemme/nøddåp. Her vil det være en stor fordel om f eks sognepresten i Lyngen i Nord-Troms prosti har innsyn i de registrerte hjemmedåper i sognene i Tromsø – altså at det finnes en innsynsmulighet over prostigrensene.

-I samiske områder er det tradisjon for mer enn seks faddere. Det er viktig at det finnes muligheter for å utvide oversikten over faddere til mer enn seks.

-Det siste punktet reiser også et annet spørsmål, som ikke er nevnt i høringsbrevet: Spørsmålet om hvilke språk en attest skal kunne gis på: I dag er det ugjørlig å få utstedt f eks en dåpsattest på samisk via de elektroniske systemene (f eks Kardinal): De tilbyr ikke dette som en mulighet. Når man gjør en så stor satsing som elektronisk kirkebok er, må dette på plass: Det er nå tiden for å sørge for at Språklovens bestemmelser blir gjort gjeldende også i Den Norske Kirkes medlemsregister, slik at det kan gå an å få ut attester på alle offisielle språk i Norge, og at vi får slutt på at ikke slike elementære forpliktelse holdes.

Med vennlig hilsen

Herborg Finnset Heiene
Herborg Finnset Heiene
Domprost Tromsø

